

**УОЛТ УИТМАН
ТИ, КОЙТО И ДА СИ,
ДЪРЖАЩИЯ МЕ ЗА РЪКА**

Превод от английски: Владимир Свинтила, 1992

chitanka.info

Ти, който и да си, държащия ме за ръка,
без едното ще бъде всичко непотребно,
предупреждавам те, преди да ме изпробваш по-
нататък:

не съм това, което предполагаш, а нещо много по-
различно.

Кой може отсега да бъде мой последовател?
Кой се подписва като кандидат за моята
привързаност?

Съмнителен е пътят, резултатът е несигурен и
разрушителен,

ти трябва да се отречеш от всичко друго,
аз бих очаквал да съм твой единствен изключителен
стандарт,

но и тогава твоето посвещение ще бъде
изнурително и дълго,

а теорията на живота ти от миналото, твоето
съобразяване

с живота покрай теб ще трябва сам да изоставиш,
затуй сега ме напусни, за да не се тревожиш по-
нататък,

спали ръката си от мойто рамо и върви по своя път.

Да се прокраднеш в някой лес заради изпитанието,
да се облегнеш на скала в открития простор
(защото в дом йод стряха аз не се явявам,
нито пред компания, в библиотеките лежа като че
глух,

неловък, нероден или пък мъртъв),
но с тебе — да речем — върху огромен хълм,
отдето забелязвам пръв дали на милия далеч не
приближава

някой си, неподозиращ че го гледат, да кажем

с теб на кораб сред морето или на някой плаж,
или на спокоен някой остров — тук аз допускам
да положиш устните си върху моите с целувка на
другар,
с когото дълго си живял или с целувката на
младоженец,
защото аз съм младоженецът и аз — другарят.
Или пък ако искаш загърни ме в своя плащ,
където мога да усетя ударите на сърцето ти
или да легна върху твоего бедро,
носи ме дето и да идеш по вода и суша,
защото досегът със теб ми стига, той е най-
доброто,
с това докосване до тебе ще заспя
безмълвно и ще бъда носен вечно.

Това прощаване те насочва към опасности,
това прощаване и мен самия — няма да го разбереш

—
ще ме измами от началото, а после повече —
разбира се —
и аз ще те измамя, дори когато ти си мислиш,
че ти безспорно си ме хванал, виж!
От тебе вече, както виждаш, съм избягал...

Защото не за туй, което виждаш, аз написах тази
книга
и нито ти като я прочетеш това ще придобиеш,
не ме познават най-добре ония, дето ми се
възхищават,
дето показно ме хвалят, и нито кандидатите за
любовта ми
(освен малцина) ще бъдат победители и нито пък
поемите ми
ще творят доброто само, ще принасят и вреда,
и май че по-голяма, защото е безсмислено без туй,

*което ти ще отгадаваш, без да познаеш, което аз
загатвам,
затуй ме остави и си върви по своя път.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.